

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. K.**

skazanego za przestępstwo z art. 157 § 2 k.k. i art. 155 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 26 października 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. II AKa 101/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 31 maja 2021 r., sygn. II K 3/20

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Zawarty w kasacji wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie. Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. wykonania zaskarżonego kasacją wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Zastosowanie tej instytucji może zatem nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienia w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu

wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być dostrzegana już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku nie uzasadnia odstąpienia od wspomnianej na wstępie zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń.

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu wniesienia kasacji, który to środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy – badając złożony w imieniu skazanego wniosek – nie stwierdził żadnych doniosłych okoliczności, które mogłyby spowodować nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania, a przez to przemawiać z zastosowaniem instytucji określonej w art. 532 k.p.k. Treść zarzutów kasacyjnych oraz wskazane podstawy prawne ich sformułowania, analizowane w płaszczyźnie treści zarzutów apelacyjnych i wniosków zawartych w apelacjach obrońców oskarżonego oraz treści rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego zmieniającego orzeczenie Sądu pierwszej instancji przez zakwalifikowanie czynu skazanego z art. 157 § 2 k.k. i art. 155 k.k. oraz w zakresie środków kompensacyjnych przez powiązanie ich z nowo scharakteryzowanym faktycznie i prawnie czynem, nie prowadzi do niezbitego przekonania o zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia, wskazującego na nietrafność wyroku o charakterze prawomocnym, a więc korzystającego z domniemania jego zgodności z prawem. Należy wskazać, że prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Obrona poza argumentacją odwołującą się do wagi postawionych zarzutów kasacyjnych nie przedstawiła dodatkowej argumentacji, która potwierdzałaby, że wykonanie wyroku przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji może spowodować wyjątkowo dolegliwe, w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą podstawy do

uwzględnienia wniosku.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[SOP]

[ms]